

MAGÁNTISZTVISELŐK

LAPJA

ELŐFIZETÉSI DIJ: EGY ÉVRE
60.000 K, FÉLÉVRE 30.000 K.
TELEFON: J. 150-07, J. 150-09

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
HIVATAL: BUDAPEST, IV.
KERÜLET, ESKÜ-TÉR 5. SZÁM

VI. (XXXII) ÉVF. 5. SZÁM.

MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER

BUDAPEST, 1925 május 1

Békét, kulturát, kenyeret.

Megint májust mutat a naptár, fordulója egy olyan dátumnak, amelyet sok évtizeddel ezelőtt ünneppé avatott a világ munkássága. A szolidaritás nagyszerű, mindeneket átfogó gondolata van ebben a napban, hogy mindaddig, míg a mai termelési rend a gyűlölködés ércfalait állítja az egyes országok dolgozó tömegei közé, addig legalább egy napja legyen az esztendőnek, amikor a szuronyerdőkön, az ellenséges határokon túl is átnyújtja kezét a műhely, az iroda, a bolt sok százezernyi robotosa, jelképezve a ma még leigázott, de diadalutjában föl nem tartóztatható meg nem semmisíthető nemzetközi megértés gondolatát.

A dolgozók világszervezete, az Internacionale minden esztendőben felhívással fordul a világ munkásságához és megjelöli azt a célt, azt az ideált, amelyért a folyó esztendőben, májustól májusig, kalásztérő nyáron, gyümölcs-örlelő őszen, zord télen és ígértes tavaszon keresztül küzdeni kell.

Az idén kettős a jelszó: világbéke és nyolcórás munkanap. Mind a kettő végtelenül fontos és égetően aktuális. Szükséges, hogy a magyarországi tisztviselőtábor is szünet nélkül foglalkozzon vele.

A háboru nem mult még el, 1914 óta szakadatlanul tart, hatása egyre súlyosabban bontakozik ki. A puskaporos hordó színültig töltve áll, mögötte állanak égő csóvával a gyújtogatók, csak egy mozdulat és a romokban heverő Európa új borzalmak poklává válik. A magyar tisztviselő már tulontul megfizetett a nem általa indított, nem az ő érdekeiért folytatott és számára csak nyomorúságot és nélkülözést jelentő háborus kalandokért s így teljes átérzéssel, igaz meggyőződéssel magáévá teheti az Internacionale titaokozását: „Soha többé háborút!”

Ez a fölkiáltás azonban nem sülyedhet pusztá jelszóvá, hanem a gondolkozásba, a verbe beleivódva, ennek a szellemében kell kitörni minden megnyilatkozásnak. Az íróasztal mellől, a számoszlopok mögül is lehet szívós és eredményes harcot folytatni ezért a gondolatért. Cselekedetekkel kell a Béke magasztos eszméje mellett fölvonulni s egész életünk munkájával kell az Ember szeretetét dokumentálni.

A családban, a nevelésben nem lankadó eréllyel irtunk minden háborus vonatkozást, folytonos fölvilágosítással, magyarázattal értessük meg a hozzánk közel állókkal azt, hogy a háboru a dolgozók számára még győzelem esetén is csak bukást jelenthet. Soha elfelejteni ne engedjük a történeteket és azt, hogy minden ellentétben túl egy szent és megtámadhatatlan érték: az emberi élet.

A másik célpont: a nyolcórás munkanap kérdése nálunk annál inkább aktuális, mert a magyar kormány csak nemrég utasította el a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak — a kardok és szuronyok által diktált békeszerződések egyetlen haladó szellemű intézményének — a nyolcórás munkanapra vonatkozó ajánlását. Ez a kérdés nemcsak az ipari munkásság emberi életmódjának problémája, hanem fokozottabban vonatkozik az irodák robotosaira is. Amíg ugyanis az ipari munkásság szerveztségének erejével a nyolcórás munkanapot a legtöbb üzemben már megvalósította, addig nálunk, a nagy elfáradásnak kitett szellemi munkásoknál igen sok helyen csak az ábrándok világába tartozik. Sőt, ahol hivatalosan a nyolcórás munkanap el van ismervé, ott is a túlórázások rendszere fosztja meg a tisztviselőket annak eredményétől.

A nálunk szokásos korlátlan munkaidő rendszerének kettős veszedelme van. Először, a letörő a testet, fölörli az idegeket, szellemi munkásokból tollal dolgozó élettelen gépeket formál. De elviszi másrészt a munkaalkalmat sok kartársunk elől, akiknek nincs egyéb vagyionuk, mint a munkaerejük s míg az egyik rész erején fölül kiszípolozva nyög, a másik tétlen kezekkel pusztul és keresi az erőszakos kivezető utat az életből.

A nyolcórás munkanapért folytatott küzdelem a mi legsajátabb harcunk. A siker útja: szervezetünk erősítése. Az ellenfél hatalmi pozícióit csak az egy táborba tömörített erő döntetheti meg. Ezt az erőt csak a tisztviselőtábor egybefogása adhatja számunkra.

Május 15-én saját otthonunkba költözünk

A szövetségi otthon megszerzése megmozgatta a magántisztviselők társadalmát. Az esztendőközön keresztül lelkesedéssel propagált eszme meghozta gyümölcseit: a Magyarországi Magántisztviselők Szövetsége is bevonult ama munkásszervezetek sorába, amelyek saját erejükkel otthon teremtenek maguknak. Pontosan egy hónapja, hogy szerződésileg birtokunkba jutott s a telekkönyvben Szövetségünk nevére átíratott a Rottenbiller-utca 13. szám alatti ingatlan, s e rövid idő elég volt ahhoz, hogy hívó szavunkra Szövetségünknek elsősorban áldozatkész törzsgárdája megmozduljon. A székház-akció lebonyolítását négy hónapra terveztük, eredményétől 400 millió koronát vártunk. Az első hónap megmutatta, hogy számvetésünk nem futó homokra épült, mert

van a Magántisztviselők Szövetségében olyan réteg, amely példát tud adni öntudatban és áldozatkészségben

s ha állásban levő dolgozó kollégáink valamennyien e társai nyomába lépnek, az előirányzott összegnél jóval több is előteremthető.

Egy hónapja tart a házagitáció munkája. Sokszáz gyűjtőív forog közökben, melyekről nincs még pontos jelentésünk, de az április 25-ig eszközölt és az akció központjait vezetőségénél bejelentett eredmények szerint

egy hónap alatt több mint 1400 kartárs 200,000,000 koronán felüli összeget jegyzett és ebből befolyt 80,000,000 korona!

Meg vagyunk róla győződve, hogy az akció

megindításánál magunk elé tűzött célt elérjük, ha

négyszer 25.000 korona hozzájárulást senki sem fog sokallani.

Székházunk tatarozása és berendezési munkálatai serényen folynak. Az egyesületi és klubcélokra való átalakítás természetesen további befektetést igényel, mivel Szövetségünknek eddig nem állottak olyan berendezési és felszerelési tárgyak rendelkezésére, amelyek nagyszabású szövetségi otthon kellemessé és kényelmessé tételéhez szükségesek.

A Szövetség vezetőségét örömmel, lelkesedéssel és bizalommal tölti el az a visszhang, amelyre székházunk megvétele széles körökben talált. A sok agitációs beszéd után kollégáink elégtétellel látják végre magát a Tényt és ha talán nem is sikerül minden igényt maradéktalanul kielégíteni, — abban az irányban, ahogy erre nekünk kartársaink módot adnak, igyekezni fogunk a vételhátralék törlésénél felül minden kényelmi szükségletet kielégíteni.

A Magyarországi Magántisztviselők Szövetsége nehéz időkben, kockázatok vállalásával határozta el székházának megteremtését. Számvetését nem anyagi javakra építette, hanem arra, ami egy erkölcsi testület egyedül tőkéje: a tagok áldozatkészségére. Ha a magántisztviselők nagy táborra továbbra is ezt a lelkesedést és áldozatkészséget tanúsítja, nemcsak kitűzött célunkat valószínűleg meg, hanem minden időkre kiérdemeltük kartársaink tiszteletét és elismerését.

Országos küldöttközgyűlésünk.

Az első rész áprilisi lapszámunkban jelent meg.

Kertész Miklós főtitkár ismerteti a napirend 9. pontját, amely a jövő évi munkaprogram megállapítására vonatkozik. A társadalomtudomány — kezdte beszédét — akkor érdemi meg a tudomány nevet, ha komolyságban és jelentőségben föl tudja venni a versenyt az exakt tudományokkal, jelesen az orvosi tudománnyal. Társadalmunk teste beteg, nagyon beteg. Minden tagunk fáj és sajog és igazán nem volna csoda, ha azok a rétegek és csoportok, amelyekben a társadalom szervi betegsége leginkább érezhető, állandóan üvöltöznének a fájdalomtól. A gyógyító orvosnak azonban higgadságra és türelemre van szüksége. Csendre, türelemre kell inteni a beteget, hogy megnézhesse az okokat, megállapíthassa a diagnózist. Társadalmi nyavalyáink természetűe olyan, hogy nekünk, betegeknek kell rászoritani társadalmunkat, hogy legyen orvosa önmagának.

A háboru páratlan arányú állami vállalkozás volt. Megkérdezték akkor a lakosságot? Nem! Gondoltak vajjon a híres laissez faire-elve? Dehogy! A háboru a legbrutálisabb beavatkozás volt az állampolgárok egyéni jogaiba és a laissez faire hamis elvének nyílt cserbenhagyását nyögjük a háboru következményeiben. A háboru folytán duzzadt meg a Weiss Manfréd-gyár, a Fegyvergyár, a többi háborus üzem és szivott föl sok ezer hivatalnokot. A háboru teremtette meg a Haditerményt és az elosztóközpontok hosszú sorát, a háboru volt a kiindulási pontja egy beteges ipari hipertrofiának, s mikor bekövetkezett a nagy összeomlás, a frontokról hazazönlöttek az emberek, újabb zavarok és konvulziók rázták meg a gazdasági életet. Következett az infláció jégverése, a járadék tulajdonosok pusztulása, kis egzisztenciák tönkremenése és a bankhipertrofia az ipari hipertrofia nyomán. A gazdasági tevékenység valóban emelkedést mutatott. Üzletek, vállalkozások szökkenek ki a földből, mindenki adótvett, csereberélt, közvetített, elszámolt és csak a ritka keveseknek jutott eszébe, hogy amit életnek tekintünk, emésztő láz, csupán az serkentő beteges tevékenységre a társadalmi organizmust.

Igy következett el a szanalás időszaka. A szanalást helytelenül itélik meg akkor, ha azt kizárólag kormányzati ténykedésnek tekintik.

Még nagyobb tévedés a dolgot úgy beállítani, hogy itt valamelyes „ellenzéki asszisztálás” döntő szerepet játszhatott volna. A külföldi tőkét a saját érdeke és tulajdon versenyképességének megővése vezette akkor, amikor Magyarországnak kölesönt nyújtott az államháztartás pénzügyi egyensúlyának megteremtésére (nem pedig beruházási célokra), jól tudván, hogy a koronaromlásra fölépített magyar gazdasági élet stabil valuta mellett hazamosabb időre versenyképtelenné lesz. Ebben az összefüggésben válik egészen gyanússá az 1. számú szanalási jegyzőkönyv fenklő nyelvezete, amely a győztes nagyhatalmak önzetlen segítését szándékaról beszél, amelyeknek nincs egyéb céljuk, csak az, hogy Magyarországon minden egyéni érdek nélkül segítsenek.

A tények mást mutatnak. A világgazdaság intező körei pontosan lemérik a világkonjunkturák hullámzásait és kalkulusaik ezuttal is beváltak, mert ime — a gazdasági válság a Duna medencéjébe vonult át.

Mint sok más dologban, úgy ebben is a szakszervezeti és szocialista munkásmozgalom volt az egyedüli, amely minden időben őszinte és becsületes álláspontra helyezkedett. Ha végignézzük a Londonban, 1920 novemberében és Rómában, 1922 áprilisában tartott nemzetközi kongresszusok határozatait, megállapíthatjuk: 1. a dolgozók követeltek először nemzetközi kölesönöket produktív beruházási célokra, 2. ők hangoztatták a kölesönös egymásraultaltság, s a legyőzöttek talpraállításának szükségességét olyan időben, amikor ez nagyobb áldozatok nélkül még megvalósítható lett volna.

A magyar szanalás tipikusan kapitalista munka. Megszabja hosszú időre a kormány programját, megállapítja, hogy mi mindent szabad. Szabad fölemelni az adókat megszakadásig; szabad fölemelni az üzletek és lakások bérét; szabad aranyparitásra emelni a külföle vámoikat és illetékeket; szabad redukálni a nyugdíjas köztisztviselők járandóságát. Ezt mind engedélyezi a szanalási törvény, de ha azt kutatjuk, hogy mit szabad tenni a dolgozók érdekében, nyomban beleütközünk a tilalomfába. Szocialis megterhelést jelentő olyan intézkedések, amelyek netán meghaladnák az

előírt kereteket, csak a Népszövetség hozzájárulásával eszközölhetők.

De hidda álltanak tilalomfakat! Ha a miniszterelnök ur ki tudott menni Gensbe, hogy a köztisztviselők érdekében tájétsa a szanálás kereteit, akkor módot kell találni arra is, hogy ezeket a kereteket belegyűmösölhessük a magántisztviselők szociális igényeit. Ha a kereteket szűkek, tágitani kell őket, de igényeinkből lefaragni nem engedünk!

A köztisztviselők létszámcsökkentése közelről, sőt existenciálisan érinti a magántisztviselőket. Az 1922. évi I. törvények végrehajtása, a 20%-os létszámcsökkentést elrendelő 1923. évi XXXV. törvények, valamint az 1924. évi IV. törvények által meghatározott további 15.000 főnyi létszámcsökkentés alkalmas arra, hogy többszöröse növelje az ipar és kereskedelem elhelyezkedni nem tudó szellemi munkásainak számát. A kérdésnek a munkapiacra kapcsolatos részéről külön kell beszélnünk. Itt csupán arra a kiáltó ellentétre akarunk rámutatni, amely az ugynevezett „szabályszerű elbánás” alá vont köztisztviselők szociális igényeinek kielégítése és a minden szabályszerűség nélkül kibájlható magántisztviselők jogtalansága között mutatkozik. A magántisztviselők elbocsátása alkalmával 6 heti, 3 havi, esetleg 6 havi fölmondás jár. Ezt legtöbb esetben ki kell töltenie, s az utolsó pillanatig ott robotolhat annak a cégnek az irodájában, amelynek reá tulajdonképpen nincsen szüksége. A szabályszerű elbánás alá vont köztisztviselők mindenképp 6 havi fizetés szabadság jár, s ennek letelte után nyugdíj vagy végkielégítés. A végkielégítés legkisebb összege 12 havi fizetés, ugyanannyi, mint a 40 esztendőig szolgált magántisztviselőnek! A szolgálati évek arányában növekvő végkielégítés 20 esztendő után 5 évi teljes fizetést tesz ki, vagyis, mivel az állami alkalmazottak nyugdíjalapjai ugyanugy devalválódtak, mint magánintézeteké, az állam kötelezni tudja a gazdasági életet arra, hogy a köztisztviselők érdekében szociális terheket vállaljon, akár öhfajta, akár nem. Eszünk ágában sincs a köztisztviselők járandóságát sokalni. De akkor, amikor látjuk és tapasztaljuk, hogy szociális igények kielégítésére ha kell, van pénz, a legnagyobb gaszág mindig és újból csak a mi igényeinket redukálni!

Azt mondja a létszámcsökkentésről szóló törvény: „A tisztviselőnek és egyéb alkalmazottnak a gazdasági életben való mielőbbi elhelyezkedése közérdek.” Kérdeznünk kell: a mi megmaradásunk állásunkban nem közérdek? Ha igen, követeljük a hosszabb fölmondási időt és megfelelő végkielégítést.

Ha kibájlunk állásunkból, éhenpusztulás ellen való védelmünk nem közérdek? Ha igen, követeljük haladéktalanul tisztességes munkanélküliségélt.

Visszajutásunk a gazdasági életbe, amelynek végül is mi vagyunk a szakmunkásai, vajjon nem közérdek? Ha igen, követeljük az állás-közvetítés terén mindenkiel szemben a teljes egyenjogúságot, s a különleges kedvezményes megszüntetését.

A munkapiac versenyében a köztisztviselő és magántisztviselő egyenlőtlenségű startolnak. A mi meggyőződésünk szerint a nyugdíj arra szolgál, hogy egy emberöltő munkája után nyugodt megélhetést biztosítson. Ezért akarnak a magántisztviselők — sajnos, 30—40 év óta teljesen eredménytelenül — megfelelő nyugdíjat. A munkaképes, dolgozni tudó és akaró embernek viszont nem nyugdíj, hanem fizetés jár. A jelenben elvégzett munkáját kell honorálni, nem pedig a múltban végzett munkája után élvezett életjáradékát, az öt jogosan megillető fizetésből — *leponni*. A vállalkozó nem lehet haszonélvezője annak, hogy az állam bizonyos kényszerítő körülmények folytán fiatal és munkaképes tisztviselői egy részét is kénytelen volt nyugdíjra küldeni. A magántisztviselő, a gazdasági élet hivatásos munkása pedig nem lehet ennek az állapotnak áldozata. Ha már versenynek kell lenni a munkapiacra, legyenek ennek a versenynek egyenlő előfeltételei.

Ezért követeljük, hogy a gazdasági életben elhelyezkedett köztisztviselő nyugdíja állami folyószámlán és megfelelő kamatozás mellett irassék az illető javára, s így kényszerüljön az ipari és kereskedelmi vállalkozás arra, hogy ezen újszülött magántisztviselőretek munkáját legalább viszonylagosan megfizesse.

A volt köztisztviselőkből alakult új magántisztviselőretek ezen nem veszít, mert hiszen munkáját így jobban megfizetik (legalább is annyira, mint a többi magántisztviselőké), megfelelően kamatozó biztosított tőkéje van, amely szabályzatokban körülírt módzatok mellett hozzáférhető is számára, a gazdasági élet pedig a jelenlegi tőkehány mellett igen üdvös új tőkeforrásra tehet szert. Vesztes nem volna más, csak a vállalkozás ama fajtája, amely a félig ingyenmunka elfogadását erkölcsi fölfogásával összeegyeztetni tudja. Ennek kiméltése pedig nem az állam föladata.

Különleges elbánást illetőleg fokozott védelmet kell kérnünk az idősebb tisztviselő kollégáink számára. A törvény úgy rendelkezik, hogy a 60 éves köztisztviselőnek teljes nyugdíj jár, illetményeiből még a szanálás tartama alatt sem szabad semmit sem levonni. Ilyen nyugdíjról nekünk e pillanatban még álmodnunk sem lehet. Teljes vagy csökkentett nyug-

díj: egyaránt ábránd számunkra. Mi csak korlátozást akarunk, öreg kollégáink kibájlásának korlátozását, a fölmondás megszűntetését, a végkielégítés fölemelését. Ezért jelszavunk legyen: *Áhány évi szolgálat, annyi havi végkielégítés.*

Foglalkoznunk kell a pályaválasztás nehéz problémájával. Már Nagy Frigyes megmondotta: „A nyomor legfőbb forrása, hogy az emberek ninesenek megfelelő helyükön. Némely kereskedő jobban megfelelne földmivesnek, némely államférfi lovásznak, némely bitoros házasságmesternek.” Es igazza volt Voltaire-nek is, amikor erre a megállapításra a következőképpen felelt: „A legkritikább ember áll magaválasztotta helyen a világban; a születés vagy véletlen határozza meg sorsunkat, ezért van annyi rossz suszter, pap, miniszter és fejedelem.”

A gazdasági élet és a munkapiac megfigyelése alapján pályaválasztási tanácsadó-hivatalok föllállítására van szükség, amelyek a szakszervezetek paritásos részvételével működnek, s amennyire lehet, igyekeznek a munkapiacot szabályozni. Ennek előfeltétele országos munkaügyi statisztika fölvétele, aminek már régen meg kellett volna történni. Halaszthatatlan követelés immár a szociális biztosítás megvalósítása és megfelelő munkaidőtörvény megalkotása. Ausztria, Csehszlovákia, Németország, mindenki megelőzött már bennünket. Egyedül Magyarország nem törődik a nyomorgó munkanélküliek tízezreivel, s ez az óriási közömbösség, ez a tunya nembánomság szörnyű megpróbáltatásoknak lehet még kuforrása. A gazdasági válság még nem tombolta ki magát. A vihar még csak ezután jön s nekünk, amikor új esztendő elébe indulunk, számolnunk kell azzal, hogy jön a vihar és állnunk kell elébe!

Szövetségünk eleven, érdekes és impozáns lefolyású közgyűlése Kéthly Anna alelnök, nemzeti közgyűlési képviselő lendületes, talpraesett záróbeszédével ért véget.

Vidéki kartársaink életéből.

A Szövetség vezetőségi tagjainak az utóbbi hónapokban csak ritkán volt alkalmuk ahhoz, hogy vidéki kartársainkat meglátogassák, a főváros és a vidék nagy kultúrgeopontjainak tisztviselőit egymáshoz érzelmileg és öntudat tekintetében közelebb hozzák. Ez a helyzet most megváltozott annyiban, hogy szorgos utanjárással sikerült a „Magántisztviselők Lapja” révén Szövetségünk föltitkárnak, Kertész Miklós kartársunknak kedvezményes vasúti bérletjegyet biztosítani, s így immár semmi akadály a annak, hogy a vidékkel az érintkezést minél szorosabba és intenzívebbé tegyük.

Szövetségünk legnagyobb és legaktívabb helyi csoportja Miskolcon működik. A csoportnak Kálvin-utca 32. szám alatt saját helyisége van, ahol minden este 6-tól 11 óráig, szombaton és vasárnap 1/3-tól 11-ig, továbbá vasárnap délelőtti 10—12-ig tartanak hivatalos órákat. Kartársainknak különféle folyóiratok (több nyelven), továbbá napilapok, valamint sakk és domino állanak rendelkezésre. Könyvtára minden nap este 7-től 8-ig, vasárnap kivételével, az áprilisi könyvtárgalom 380 darab volt.

A Miskolci Sportegyesület kiltatásba helyezte kartársaink részére a teniszpályabérletre vonatkozólag a köztisztviselők által élvezett kedvezmények kiterjesztését, erre vonatkozólag bővebb fölvilágosításokat a csoport vezetősége ad.

Április folyamán a csoport vezetősége több előadást rendezett. Március 27-én központunk képviselőletében dr. Faragó László alelnök kartársunk látogatta meg a csoportot és óriási érdeklődés mellett tartotta meg előadását. „A szanálás hatása a magántisztviselőkre” címen. A magyar gazdaságpolitika fölött gyakorolt éles kritikáját és frappáns következtetéseit a nagyszámú hallgatóság mindvégig feszült figyelemmel hallgatta és zajos tetszéssel honorálta. Szövetségünk másik alelnöke, Kéthly Anna nemzetgyűlési képviselő kartársnőnk április 13-án tartott „A nők gazdasági és társadalmi helyzete” címen rendkívül érdekes előadást, amelyet zsufolt ház hallgatott végig és a helyi sajtót is élénken foglalkoztatta. Április 20-án Gergely Sándor kartárs, a „Reggeli Hírlap” munkatársa, „Csehszlovákia gazdasági és kulturális helyzete” címen, április 25-én pedig Hauer Béla mérnök kartárs „A földrengésről” tartott sikeres előadást. Könyvelési tanfolyam Weisz Ernő kartárs vezetésével megindult.

Miskolci kartársaink május 30-án a népkerti Vigadóban műsoros táncestélyt rendeznek az

Fások!

Május hó 22-én, pénteken este 7 órakor otthonunkban, Rottenbiller-u. 13. sz. alatt

taggyűlést

tartunk, amelynek napirendje a következő:

1. A vezetőség jelentése.
2. Esetleges indítványok.

A kartársainknak minél nagyobb számban való megjelenését kérjük. *A vezetőség.*

állás nélküli kartársak javára. Fölvívják az összes ottani kollégákat és kolléganőket, hogy ezen a táncestélyen hozzátartozóikkal jelenjenek meg. Az erre vonatkozó bővebb közlemények a helyi sajtóban látnak majd napvilágot. A helyi csoport fiatalosága vasárnaponként rendszeresen kirándulásokat tart, legutóbb április 18-án a Bükk-hegységbe rándultak ki nagyobb számban kartársaink és kartársnőink.

Szolnoki csoportunk március hó 8-án tartotta évi tisztújító közgyűlését, amelyről szóló tudósításunk előző lapunkból helyszükre miatt maradt ki. A csoport szépen berendezett helyiségében tartott közgyűlésen nagy számban jelentek meg kartársaink, ahol Szövetségünk központját Kertész Miklós kartárs képviselte. Hirschl Lajos alelnök kartárs üdvözölte a megjelent tagokat és a közgyűlést megnyitván, átadta a szót a csoport pénztárosának. Blau László pénztáros kartárs ismertette az 1924. évi zárszámadást, amely az előző évi 494.674 K egyenleggel szemben 1924. december 31-én 4375.190 K készpénz egyenleget tüntetett föl. A jelentési évben sikerült lényegesen szaporítani a csoport könyvvállományát és a központ által folyósított segélyeken kívül némi külön támogatásban részesíteni az egyesület kötelekeibe tartozó munkanélküli kollégákat.

A pénztári jelentés egyhangú jóváhagyása után Horváth Lajos titkár kartárs terjesztette elő a csoport működéséről szóló irásos jelentését. A szépen megkonstruált jelentés kiterjeszkedik a helyi mozgalom minden részletére és jóllehet a kartársak magatartása fölött itt-ott kritikát is gyakorol, a közgyűlés mindazonáltal teljes helyesléssel fogadta és az ügybuzgó vezetőségnek a fölmentvényt egyhangúan megadta.

Kertész Miklós kartársunk a közeljövő föladatait vázolván, részletesen foglalkozott az új alkalmazotti törvénytervezettel, amely ellen Szolnok város magántisztviselőtársadalmá még a múlt év decemberében tiltakozásra készült, a bejelentett gyűlést azonban a hatóság az akkori parlamenti eseményekre való tekintettel, betiltotta. Kertész kartársunk több mint egy óras előadásában vázolta az alkalmazotti szociálpolitika fejlődésének útját, ismertette a Szövetség elaborátumát, amelyet a véleményezés végett leküldött törvénytervezettel kapcsolatosan fölterjesztett a kereskedelmiügyi minisztériumhoz és az egész osztályunk jogaiért vívott küzdelemben tevékeny részvételre buzdította a szolnoki kartársakat. Előadását az ottani kartársak, akik szociális és gazdasági ügyekkel eddig csak ritkán foglalkoztak, élénk figyelemmel és nagy megértéssel fogadták.

A választások során, ahol hivatalos és ellenzéki lista küzdött egymással (eltérés csak néhány kartárs személyénél mutatkozott), a hivatalos lista győzött és ennek alapján a tisztikar tagjai lettek: Elnök: Dr. Winter-Hofen Ottó; alelnökök: Hirschl Lajos és Ürögdy Sándor; titkár: Horváth Lajos; jegyző: Altmann Sándor; pénztáros: Grünfeld Vilmos; könyvtáros: Agócs Gyula; háznagy: Acsai Ödön; ellenőrök: Fridvalszky Jenő és Gróf Imre; választmányi rendes tagok: Blau László, Friedmann Sándor, Jordán Antal, Nádor Imre, Polgár Móric, Stern Sámuel; póttagok: Kecskés Sándor, Polgár Erzsébet, Török László; vigalmi bizottsági elnök: Jordán Antal; tagok: Balassy György, Berger Miklós, Kecskés Sándor, Kun Dező, Nádor Imre; kulturális bizottsági elnök: Friedmann Sándor; tagok: Kreskay Ferenc és Nadas Ferenc.

Szeged. A nagy alföldi város tisztviselőmozgalma meglepő módon hátramaradt az ország egyéb ipari és kereskedővárosainak tisztviselőmozgalmával szemben. Ennek oka részben a helyi viszonyokban keresendő, amennyiben Szeged városa a szerencsétlen határmegállapítás következtében környékének jelentékeny részét elvesztvén, gazdaságilag is a hanyatlás útjára lépett, másrészt azonban a meglévő tisztviselőretek a megszokottnál is nagyobb mértékű közömbösséget és indolenciát tanúsít saját ügyei iránt. Ezen az állapoton többször igyekeztünk változtatni, a legutolsó kísérlet a törvénytervezettel kapcsolatos tiltakozás volt. A helyi csoport vezetőségében dolgozó agilis kartársainknak ezúttal nemcsak a kereskedelmi és iparkamarában a munkáltatótestületekkel lefolytatott közös tanácskozáson sikerült néhány fontos szempontot elfogadtatni, hanem a tiltakozás végighaladt a város jelentősebb ipari és kereskedelmi vállalatainak nagy részén is, amely alkalommal a csoport taglétszámát többszörösen túlháladó aláírást sikerült a miniszterhez szóló tiltakozó emlékiratra szerelni. Április hó 19-én központunk képviselőletében Kertész Miklós föltitkár kartársunk látogatta meg szegedi kartársainkat. A Kass-szálloda intim sakkszobájában rendezett összejövetelen mintegy 30 kartárs vett részt, akik az előadó fejtegetéseit nagy figyelemmel hallgatták és megigérték, hogy a négy hét múlva, május hó 17-én tartandó újabb összejövetelen, ahol Kertész kartársunk „A szanálás hatása a magántisztviselőtársadalomra” címen fog előadást tartani, mindenki legalább még egy kollégáját, illetve kolléganőjét magával hozza. A csoport vezetősége bízik abban, hogy a mozgalmat rövidesen sikerül talpraállítani és megfelelő helyiség biztosításával az őszi hónapokra már komoly egyesületi életet teremteni.

Biztosítási kartársaink közgyűlése.

A Biztosítási Tisztviselők Országos Szövetsége április hó 28-án tartotta rendes évi közgyűlést Szövetségünk Eskü-tér 5 alatti helyiségében. A közgyűlést, amelynek napirendjén a szokásos tárgyak szerepeltek, Filler Ferenc kartársunk nyitotta meg, aki rövid visszajelentést vetett a múlt, orozta a biztosítási tisztviselők hiányos szervezkedését és a jövő fejlődése egyetlen garanciájaként az összetartást jelölte meg. A pénzügyi jelentést, amelyet lapunk multihavi számában már közöltünk, a közgyűlés egyhanguan tudomásul vette, aminek megtörténte után Boros József kartársunk, az egyesület főtitkára olvasta föl a lelépő vezetőség évi jelentését. A biztosítási szakma katasztrófális lehangolása mellett a taglétszám öröndetes emelkedést mutat és mióta az egyesület az eskü-téri helyiségben működik, azóta minden tekintetben a fejlődés biztató jelei mutatkoznak. Az adott körülmények között az egyesület önálló fennmaradásának kevés gyakorlati jelentősége van, s azért örömmel üdvözi a fuzió irányában megtett, ama jelentős lépést, amelyet a magántisztviselők egyesületének helyiségébe való költözés jelentett. Az évi jelentés tudomásulvétele és a fölmentvény egyhangú megadása után a közgyűlés új vezetőséget választott, minnek megtörténte után Kertész Gyula, újonnan megválasztott elnök-kartársunk vette át a tanácskozás vezetését és a legközelebbi föladatokról rövid talpraesett beszédet mondott. Vázolta a biztosítási szakma jelenlegi nehéz helyzetét, azt a nagy pusztítást, amit az újonnan alakult konjunkturavállalatok a közönség bizalmának lerontásával okoztak és a jövő fejlődés egyetlen lehetőségeként a vállalatok sorozatos egybeolvadását jelölte meg. Nagy akadály a biztosítási üzlet kifejlődésének a valorizáció-kérdés rendezetlensége, amely tekintetben csupán a bíróságok szociális szellemű ítéletei jelentenek némi biztatót. A valorizáció komplikált problémáját sablonosan elbírálni igen nehéz, de föltétlenül megoldást kell találni arra, hogy a nyugdíjas hivatalkók és egyéb kisexisztenciák hatalmas tömegének érdekei megővassanak.

A napirend további során a Magyarországi Magántisztviselők Szövetségének főtitkára, Kertész Miklós kartárs üdvözölte a közgyűlést és előterjesztette azt a javaslatot, amely szerint a két egyesület között kimélyülő kollégális együttműködés a közeljövőben megtartandó rendkívüli közgyűlésen, amely egyúttal mindkét szövetség részére házavató ünnepség is lesz, pecsételődjön meg fuzió alakjában. A közgyűlés résztvevői ezt a gondolatot tüntető helyesléssel vették tudomásul. A jól sikerült és szépen látogatott gyűlés Kertész Gyula elnöklő kartársunk buzditó zárszavával ért véget.

A Biztosítási Tisztviselők Országos Szövetsége tisztújító közgyűlésén megválasztott új vezetőség tagjai lettek:

Elnök: Kertész Gyula. **Társelnökök:** Filler Ferenc, Frank Arnold. **Alnökök:** Lévai Miklós, Horti Károly. **Főtitkár:** Boros József. **Titkárok:** Schilling Nándor, Bárdy Miklós. **Pénztáros:** Székely Vilmos. **Ellenőrk:** Scheumann Béla, Fuchs Marcel. **Háznagyok:** Szekrényessy Béla, Olasz Dezső, Katona Dezső. **Könyvtárosok:** Léray István, Schwitzer Aranka. **Választmány:** Ascher Lajos, Bartus Gizella, Besz Károly, Bodnár Sándor, Bosnyákovits Ferenc, Burstin Dávid, Endler Jenő, Fábry Ferenc, Fehér József, Fek Agoston, Halász Lajos, Heckler Gyula, Herczeg Mihály, Horváth Géza, Horváth Mihály, Iszák János, Jakobovits Artúr, Kallós József, Kármán Mátyás, Keckés Dénes, Keresztes István, Kiu Sándor, Klár Adolf, Kovács László, Kruh István, Kun Gyula, Lehner Sándor, Lieblich István, Ludwig Géza, Marosi Imre, Márkus Hedvig, Mezei Ottó, Pataki Emil, Peterdi Dezső, Pollák Sándor, Poltacek Ferenc, Reiszter Henrik, Réti Armin, Siedwers Klára, Somogyi Elemér, Scheininger N., Schmiéd Géza, Schwartz Ignác, Szikszay Károly, Tenezer Ödön, Tolnay Ida, Ungár Ferenc, Varjas Ede, Víznecker Ferenc.

Figyelmeztetés.

Kartársak! Mindenki a saját érdekében pontosan, havonta előre fizesse tagdíjait, mert szabályzatunk értelmében, aki hátralékosan fizet, annak annyi hónappal tologlik ki az igényjogsultsága a segélyezés szempontjából, ahány hónapot elkésve fizetett. Addig törődjön mindenki a tagságának a megővásával, amíg állásban van és erre módja van, mert a tagságukat elhanyagoló kartársakon munkanélküliségük idején nincs módunk segíteni. Az összes segélyeink — az özvegy- és árvasegély kivételével — a tagsági osztály és a tagság tartama szerint emelkednek. Igyekeztek mindenki magasabb osztályu tagsági járulékot fizetni, hogy a baj idejére nagyobb biztosítást szerezzen a maga számára.

A Szövetség szociális munkájából.

— A szanalás 10 hónapja alatt 194,057,800 koronát fordítottunk segélyezésre. —

Evi jelentésünkben az 1925-ös esztendőre fölláított prognózisunk, sajnos, előrelátó jóslatnak bizonyult. Az új esztendő a munkanélküliség borzalmainak fokozását és a még dolgozó magántisztviselők helyzetének nagymérvű leromlását hozta magával. Minden erőnkkel meg kell feszítenünk, hogy e harcban sebesült kartársainknak legalább az első, az elvészéttől megmentő kötözést tudjuk biztosítani. Súlyos

kötelességek nyomnak bennünket ezen a téren, de ezeket száz százalék erejéig teljesítenünk kell, mert a munkanélküliség karmai között vergődő kartársainknak senki sem nyújt segítő kezet, csakis a szolidaritásunkban, a szervezettégünkben rejlő erők állnak a segítségnyújtásukra. Az első négy hónap segélyezési kimutatása a következő:

Hó	Segélyezettek száma	Munkanélküliség	Rendkívüli segély	Betegsegély	Temetkezési segély	Özvegy- és árvasegély	Ebédsegély	Összesen
Január ...	64	6,827.000	5,000.000	950.000	850.000	7,500.000	540.000	21,667.000
Február ..	71	9,853.000	4,750.000	1,425.000	—	3,000.000	520.000	19,548.000
Március ...	73	12,752.000	2,976.000	350.000	1,250.000	7,500.000	1,340.000	26,198.000
Április ...	106	23,321.000	5,951.000	203.000	500.000	6,000.000	680.000	37,155.000
Összesen ..	314	53,253.000	18,677.000	2,958.000	2,600.000	24,000.000	3,080.000	104,568.000

Mult év júliusa óta érezzük súlyosan a példátlan aranyu munkanélküliség következményeit. Ezen idő, vagyis az utolsó 10 hónap alatt 194,057,800 koronát fizetett ki Szövetségünk bajbajutott tagjainak, illetve hozzátartozóinak.

Itt hívjuk föl a dolgozó tagtársainknak figyelmét arra, hogy a tagdíjfizetésnél igyekezzenek magasabb osztályu tagdíjat fizetni, mert a segélyezés mérvé a tagság tartamától és a tagdíjostálytól függ. Amikor a segély kintalásánál megmagyarázzuk a kartársainknak, hogy azért nem kaphatnak többet, mert csak alacsony tagdíjostály szerint voltak hajlandók fizetni, akkor rendszerint azt szokták válaszolni, hogy ők ezt nem tudták és ha megmagyarázták volna, úgy szívesen fizették volna a magasabb tagdíjostályt. Erre addig kell gondolni, amíg állásban van valaki és az öntudatos kartársainknak az a föladatuk, hogy erre a kartársakat figyelmeztessék. A tagdíjfizetés elhanyagolása igen sajnálatos és keserű következményekkel jár. A Generali Biztosítónál például március havában két kartársunk halt meg. Az egyik kollégánk egy évvel ezelőtt kiharadt a Szövetségből, nem volt hajlandó tagdíjat fizetni, a másik kartársunk híven teljesítette tagsági kötelességeit. Elhalt tagtársunk özvegyének a folyó évi január elsejével életbelépett özvegy-

és árvasegély alapján 3,250.000 korona támogatást nyújtottunk, természetesen azonban a kiharadt kartársnál, bármennyire sajnálatos is az eset, nem tudunk támogatást nyújtani. Ugyancsak márciusban távozott sorainkból egy másik biztosítási kolléga, aki régebben volt tagja a Szövetségünknek és magasabb tagdíjostályban volt, mint a Generalinál elhalálozott kollégánk. Ezen kartársunk öreg édesapjának ezert többet, 4,500.000 koronát fizettünk ki szabályzatunk értelmében.

A II. tagdíjostályban lévő 5 éves tag munkanélküliség esetén összesen 600.000 korona munkanélküliséggye, a IV. tagdíjostályban lévő már 1,000.000 koronára jogosult és így tovább. Aki tehát gondolkodik kisse, gondol az eshetőségekre, tördök magával és hozzátartozóival, az nem fogja nézni, hogy minél kevesebb tagdíjat fizessen, hanem ellenkezőleg, igyekszik a legmagasabb tagdíjostályba lépni, hogy a legmagasabb elérhető biztosításhoz szerezze meg a jogokat a baj esetére.

MAGYARORSZÁGI MAGANTISZTVISELŐK SZÖVETSÉGE Székház-akciója

I. számú kimutatás.

Alább közöljük gyűjtési akciónk első hónapjának adományait.

Jegyzett összeg ——— 211,015.000 K
Befolyt összeg ——— 82,347.500 K

Az akcióban résztvevők száma április 28-ig 1489.

Mindenki teljesítse kötelességét!

2.000.000 koronás jegyzés: Pihler Emil.
300.000 dolláros jegyzés: Zombory Gyula.
1.000.000 koronás jegyzések: Kéthly Anna, Baján Gyula, Kertész Miklós, Pollák Ferenc, dr. Braun Róbert, Diamant Ignác, Fehér József, Lázár Emil és neje, Freund Jenő, Büchler József, Medvei Dezső, Rudas Albert, Hoffner Gyula, Kondor Bernát, Steinberger Fülöp, Kovács Artúr, Rácz Jenő, dr. Bánóczi Dénes, Szende Angéla, Kulai István, Fischei Pál, Rosenthal Artúr.
750.000 koronás jegyzés: Wiesner Sándor.
500.000 koronás jegyzések: Dr. Faragó László, Kalmár Tibor, Gál Sándor, Bondy Sándor.
300.000 koronás jegyzések: Jászai Samu, Székely Gyula, Bresztovszky Ede, Holzer Hugó, Prager Aranka, Fodor Ferenc, Gonda Jenő, Földiák Simon, Weisz Sándor, Pfeifer Vilmos, Soós Gyula, Szücs Pál, Palfi Gyula, Bolgár Ferenc, Barcza Sándor, Deutsch Gyula, Árosz Jenő, Krón Márk, Deutsch Dávid, Fűrth Mór, Krcsz Odón, Oláh Ignác, Berzel Sándor, Böhm Alfréd, Drégely Lajosné, Goldstein Jenő, Király Vilmos, Graf János, Mayer Károly, Gáspár Árpád, Károlyi Sándor, Dezső, dr. Kis Jenő, Halász Péter, Szencs Lajos, Székely Endre, Ath Miklós, Wotitz Vilmos, Mauthner Manó, Somló Arnold, Török Sándor, Vadász Márton, Schmolc és Kallós, Beocsi cementsgyár, dr. Györfi Imre, Winterstein P. és fia.
400.000 koronás jegyzések: Grosz Béla, Moskovits Ferenc, Fenő Olga, Lukács Tibor, Holstein László, Gyrfi Márton, Friedenthal László, Kertész Ferenc, Forgó István, Révész Zsigmond, Wirth Imre, Büchler Oszkár, Bernáth József, Decsényi Dezső, dr. Schultz Elek, Funk Jenő, Funk Sándor.
350.000 koronás jegyzések: Guttmann Salamon, Fischer Zsigmond, dr. Wellisch Tibor.
300.000 koronás jegyzések: Bresztovszky Vilma, Petrác Géza, Schöber Kornél, Rudas Marcel, dr. Benke Lajos, Farkas Béla, Ungár Olga, Heim Vilmos, Angyal Mária, Vanczák Gyula, Sömién László, Pekete Ernő, Frank Nándor, Frank József, Blum Ede, Gärtner Bertalan, Lázár Mária, Schwarcz Elza, Szencs Erzsé, Erlisch Aranka, Várad Sándor, Hajdu Ödön, Szabó Ferenc, Lévai Miklós, Kuczora Lajos, Haas Árpád, Rónai Erzsé, Szekasits Árpád, Példes Samu, Glaser Juliska, dr. Pally István, Szekasits Antal és neje, Kun Erzsé, Bihari Sándor.
250.000 koronás jegyzések: Fülöp Samu, Nickl Lajos, Perls Hilda, Schwarcz Zsigmond, Silbermann Sári, Hajdu József, Löwinger Vilmos, Heller Jenő, Demeter Alojzia.
150.000 koronás jegyzések: Naményi István.
100.000 koronás jegyzések: Földi Imre, Pártos Lajos, Krámer Sándor, Bán Emil, Szerdahelyi Jenő, Marosi Imre, Fürst Lajos, Kramer Ferenc, Preisz Samu, Rosenthal Géza, Vámos Jenő, Grünhut Béla, Kikeres Ilona, dr. Mandl Oszkár, Cséka Vendel, Kisgömrői Ernő.
200.000 koronás jegyzések: Ormos László, Barta Károly, Radó Gyula, Farkas Andor, Aszinger Mór, Kálmán József, Saly Endre, Barabás Lipót, Berger György, Goldstein Ilonka, Szántó István, Weisz László, Mészáros Ferenc, Poll Sándor, Fehér István, Földes Ede, Springer József, Péter József, Wilhelm Lipót, Barát László, Gombosi József, Farkas Sándor, Bondár Sándor, Bokor Erzsé, Pajor Rudolf, Somogyi Mihály, Steiner Lenke, Reiszter Sándor, Patzer Rezső, Sebők Bertalan, Grünwald Margit, Kornovits Miklós, Friedmann Jenő, Galambos Mariska, Knoll Károlyné, Szücs Ignác, Princz Sándor, Tappczirer Rezső,

Weisz Ilona, Eichler Manó, Adler Sándor, Reschitz A., Gyagyovszky Emil, Rády Sándor, Szántó István, Antal Lajos, Schramm Gyula, Olasz Dezső, Király Varga Mihály, Weimréb Klára, Knöpfel Margit, Deutsch Renée, Nyágrí Imre, Weitzer Jakab, Halai Béla, Gergely Győző, Wacker Artur, Hubert Emil, Simonyi Pál, Hiru Renée, Benmann Salamon, Hahn Béla, Kann József, Ney Tibor, Takács Már, Nádor Pál, Klein Aliza, Forgács Andor, Gerő Lipót, Róza Dániel, Goldstein Manó, Forgács Ferenc, Rusnyák Stefánia, Deutsch Zoltán, Mencer Arnold, Rigó Béla, Jankovics József, Obrucsay Gyula, dr. Gutmann Erzsé, G. I., Löffler Lajos, Feleki Irén, Neuhaus Adolf, Nyíry Sándor, Csák Gábor, Friedmann István, Zanathy Ferenc, Rónai Ede, Fülöp Béla, Epstein Gyula, Vajda Miksa, Vámos Henrik, Szabó Béla, Szerdahelyi Zoltán, Révész Samu, Kabók Ferenc, Ungár Róza, Grünhut Ella, Schein Béláné, Takács Imre,

100.000 koronás jegyzések: Lukács Irén, Tóth Gyula, Boros József, dr. Czako Ambró, Springer Margit, Varga Ferenc, Bárdy Miklós, Fuchs Mareell, Klár Adolf, Schortzer Aranka, Schilling Nándor, Vas Rezső, Schiller Irén, Schiller Zoltán, Kuttner József, Wiener Miksa, Buchwald Dezső, Klein László, Révész Edith, Sallai Imre, Hönig Sándor, Kron Aladar, Schwartz Mária, Tibor Artur, Trostler Zsigmond, dr. Fuzsek Károly, Schubert M. Ferenc, Markus Endre, Darvas Nándor, dr. Ernyei Mihály, K. Havas Erzsé, Zoltán Gyula, Róza Mária, Kisné, G. Rosenberger Erzsé, Markus Odón, Turi Armin, Dénes Ferenc, Pajor Imre, Bolgár Géza, Pfaff Oszkár, Guttmann Jolán, Szabó Mihály, Etele Imre, Barta N., Prager Rezső, Becker Pál, Lisnovszky Nándor, Csillag Rózi, Tuhács Margit, Déri Pál, Kertész Sándor, Wallner Margit, Gergely György, Immerblum Irén, Platschek László, Pongrácz Béla, Fischer László, Fenő Béla, Kovács Ernő, Weisz Emma, Feledi Laura, Bleuer és Beer, Löwy Gyula, Ullmann József, Rosner Henriette, Steinhaus Emmy, Mokry Viktor, Neumann Árpád, Kner Lajos, Hajós Sámuel, Diamant Rezső, Tóth Lajos, Elek Tibor, Drexler Edith, Drexler Irén, Schwartz Gyula, Nagy Mór, Halász Imre, Olasz Imre, Jakobovits Imre, Löwy Lajos, Schichtauer Adolf, Schichtauer Lóránt, Kun Zsigmond, Blonder Teri, Székely Árpád, Borz Endre, Ingusz Ede, Krakauer Mór, Boros Aladar, Csiba Kálmán, Strausz Géza, Berger Nándor, Takács Tibor, Lányi Béla, Sterk Jenő, Stiglitz Etel, Lizieska Etel, Czitrón Gizella, Matzner Hugó, Freisager József, Hecht Jolán, Kolacsokovszky Gitta, Rosenstein Károly, Pekete József, Fleischer Sándor, Szabó Sándor, Szabó Mihály, Havas N., Kovács Márton, Wetzler Ignác, Lukács Frigyes, Gy., Pekete József utján, Boros Béla, Pekete József utján, Gárdos Zsigmond, Márkus Hedvig, Sándor József, Balázs Samu, Andráskó István, Farkas Alajos, Csákány Béla, Fischer Ferenc, Boér Henrik, Fleischhaecker Károly, Zengraf Henrik, Madaras Gábor utján N. N., Forbát Gábor, Frühhof Sándor, Titka János, Gyarmathy Anikó, özv. Révész Izidoráné, Hajnal Andor, Szabó Gyula, Bánki József, Steinitz Olga, Szántó József, Poppers N., Bloch Imre, Grosz Odón, Loidl Antal, Löwy József, Ehrenkrauz Jolán, Munkácsi Ilona, Krivosic Mária, Ehrenfeld Sándor, Zoltán Benő, Haas Dezső, Haas Regina, Weinberger Ilona, Szics Sándor, Vajda Ferenc, Majoros Lajos, Pál Géza, Kolba Gábor, Lampl József, Millet Vilmos, Kiofszky Viktor, Csokonyi M., Czobor Antal, Schwarcz Armin, Ungár Ignác, dr. Herz Andor, Czizler Etelka, Seiler Bella, Herzegovits Böske, Bárdos Dezső, Mittelmann Ferenc, Sebestyén Jenő, Ligeti Miklós, Jakob Abraham, Lewitus Jakab, Hajnik Vilmos, Nyéki Sándor, Pap Rezsőné, Grosz Flóra, özv. Menezei Lajosné, Löwy Lajos, Herzegovits Ilona, Rottmann Zsigmond, Lesmann Lajos, Kohn István, Kohányi Henrik, Havas Sándor, Hahn Livin, Haan Dániel, Rothbaum Frigyes, Víznecker Ferenc, özv. Kohn Lajosné, Gerő Rezső, Karátsonyi László, Weber Albert, Szecso Vilmos, Fenő Emil, Kepes Emil, Szemere Sándor, Mártonfi Ferenc, Hauser Gyuláné, Gyémánt Henrik, Fischer Zsigmond, Német László, Strém László, Herczeg Albert, Ballint Béla, dr. Révész Géza, Pápay Lajos, Führer Adolf, Balogh Dezső, Biró Sári, Rosentfeld József, Tauber Ida, Scheiner József, Oláh Sándor, Székely Ignác, Földváry Adél, Lancel István, Reich Renée, Reich Gizella, Matkovits Irén, Róth Olga, Gerenda Gyula, Prigya Sándor, Heilmann János, Nagy Károly, Gézekes Nándor, Bolgár Dezső, Sarlai Kati, Kovács Etel, Kellermann Simonné, Nagy Erzsé, Bauer Vilmos, Böres Ferencné, Zelinka Tibor, Dér László, Bolgár Dezső, Deutsch Tilda, Faragó Arnold, Farkas Mózes, Helméczy Manó,

A kormány válasza.

Legutóbbi lapszámunkban közöltük, hogy a szanálási krízissel kapcsolatban kívánságainkat összefoglaló memorandumot intéztünk a miniszterelnökhöz. Bár e memorandum szociálpolitikai védelmet kért és jogki-terjesztést követelt, a válasz még az általunk megszokott viszonyok között is meglepő módon érkezett meg.

A miniszterelnöknek arra nem volt ideje, hogy kívánságainkkal foglalkozék, az össz-minisztérium mégis jónak látta, hogy kibocsássa azt a rendeletet, amellyel a havi kétmillió koronán fölüli fizetésűeket, akik eddig önként vagy önkéntes továbbfizetéssel tagjai maradhattak a Ferenc József-kórház-nak, egyszerűen kirekeszse a betegsegélye-zésnek az autonómia fölfüggesztése óta amugy is igen kétséges áldásaiból.

A rendelet az érdekelt magántisztviselők körében a legnagyobb konsternációt és föl-

háborodást váltotta ki, aminek visszhangja is volt a munkássajtó közleményeiben. Részint ez a körülmény, részint az érdekelt pénzárak kétségbeesése, amelyeknek tönkre-tételét jelenti ez a rendelkezés, arra bírta rá az illetékeseket, hogy sugalmazott cikkekben nyugtassák meg a közvéleményt és hamis információkkal tévesszék meg a jóhisze-műteket.

A rendeletet annak záradéka szerint a nép-jöléti miniszter hajtja végre. Végrehajtási utasítás egyelőre még nincs és az a hír járja, hogy az érdekelt pénzárak minden erővel egy olyan szövegmagyarázaton dolgoznak, amely a kérdés valamilyen megkerülését lehetővé teszi. Aggodalommal várjuk a végrehajtási utasítást, de már most és már innen megüzenjük az illetékeseknek, hogy az irodák rabszolgái nem fogják szó nélkül lenyelni, ha a szanálás második esztendejé-ben az ő bőrükön a munkaadói és az orvos-társadalom akarják szanálni.

Fogorvosaink: Dr. Lajta Márkus fogorvos. Rendel. d. u. 2-6-ig, VI. Podmaniczky-utca 9. Dr. Veszprémi Olga fororvos. Rendel. délután 3-6-ig, VI. Liszt Ferenc-tér 4.

Utalványok a pénzbeszedőknél kaphatók. Szükség esetén megfelelő részleltfizetési föltéte-lek! Rendelés kivételes esetekben a hivatalos időn túl is.

A faszakosztály vezetősége május hó 19-én, kedden este 7 órakor új helyiségünkben, Rot-tenbiller-utca 13. szám alatt, ülést tart.

Tánciskolánk 1925. évi május hó 2-án évad-záró táncestélyt rendez, amelyre minden ér-deklő kollégát meghív a rendezőség.

Zenészek. Meg akarjuk szervezni a zeneco-portot és ezért fölkerjük azon kartársnőket és kartársakat, akik zongora, hegedű, brácsa, cselló vagy fuvós hangszerezen játszanak, hogy adják le pontos címüket a Szövetség pénztár-nál.

ÖZVEGY- ÉS ÁRVASEGÉLY.

Fájdalommal tudatjuk kartársainkkal a kö-vetkező halálesetet:

6. Fellner Árpád, a Heisler Ignác-cég tiszt-viselője.

Szabályzatunk értelmében április havára is 2000 korona fizetendő az özvegy- és árvasegély-alap javára.

Figyelmeztetjük tagjainkat, hogy a minden-kor kivetett hozzájárulást a saját érdekükben a legpontosabban fizessék, mert szabályzatunk értelmében csak azok szerzik meg a jogosultsá-got, akik semmiféle hátralékban nincsenek.

Január elseje óta az özvegy- és árvaalapról kifizetett összeg kerekén 20.000.000 korona. Ezen-kívül kifizettünk a haláleseteknél 2.600.000 ko-rona temetkezési segélyt.

NYILTTÉR

Magántisztviselők!

Kartársnők! Kartársak!

A nyomászto gazdasági helyzet sok tekintet-ben függvénye annak a politikának, amelyet rólunk, nélkülünk, sőt ellenünk

követ esztendők óta állam és főváros egyaránt. A fővárosi választások módját adnak arra, hogy Budapest dolgozó munkássága végét szakítsa annak az uralomnak, amely csak szenvedést és megpróbáltatást jelentett Budapest társadalmá-s igy

Budapest magántisztviselői

részére is.

Lehet-e kétséges, hogy a budapesti magán-tisztviselőtársadalomnak melyik párt jelöltjére kell szavaznia? Bizonyítsuk-e, hogy a

Wolff-rezsim városi munkássága rom-bolás, gyűlölködés, pusztítás volt,

igazoljuk-e, kelle-e osztálytudatos kartársaink előtt bővebben illusztrálnunk, hogy a különböző liberális szinben tetszelgő alakulatok végered-ményben szintén nem jelentenek mást, mint annak a gazdasági reakciónak politikai téren való folytatását, amelynek súlyát nyögjük ezen az agyonszanált Budapesten.

Magántisztviselők!

Kartársnők!

Kartársak!

A mi helyünk a dolgozók pártja, a

Magyarországi Szociáldemokrata Párt

mellett van. Hiszünk, hogy az idők szavát át-érintik és nemcsak szavazatokkal, de

elkes agitációs munkáttal

bizonyítjátok azt, hogy méltó testvérei vagy-tok a külföld magántisztviselőtársadalmának, amely ilyen alkalmakkor egy szívvel, egy lélekkel áll országainak szociáldemokrata pártja mellé.

Városi szociálpolitikáért,

jó és olcsó lakásért,

becsületes adópolitikáért,

magunkért és a következő generációért

folysk a harc. A küzdelemben minden emberre szükség van. Bizalommal várjuk, hogy a sereg-szemlén senki sem fog hiányozni.

Magántisztviselők!

Kartársnők!

Kartársak!

Szavazzatok szociáldemokratára, agitáljátok a szociáldemokrata párt jelöltjei mellett!

Kartársi üdvözléssel

Kéthly Anna, Kertész Miklós, Bresztovszky Ede a Magyarországi Magántisztviselők Szövetségének a fővárosi törvényhatósági bizottságába jelölt vezetőségi tagjai

Felelős szerkesztő és kiadó: Kertész Miklós. Szerkesztés és kiadóhivatal: IV. Eskü-tér 5. I. em., 3. szám alatt.

„Világosság”-könyvnyomda Rt. Budapest, VIII. Conti-u. 4. Műszaki igazgató: Deutsch D.

Molnár Gyula, Erhardt Dezső, Kun Gyula, Pálfi Sándor, Kruck István, Bartus Gizella, Kelemen Ignác, Weinberger Lajos, Holzer Gizi, Kereszties István, Károly Lajos, Földes Gábor, Kreibich Ilona, Kallós József, Sebestyén Gyula, Némethy István, Erdélyi Róbert, Novák Erzsébet, Ludwig Géza, Dvorzák Gizella, Weisz Gyula, Kóro Adolf, Kiss Albert, Szilágyi Béla, Horváth József, Pogács Vilmos, Schmitzer Zsigmond, Bartos Kálmán, Székely Mihály, Kálmán Endre, Greguschitz József, Kolonits Jolán, Vár-nay Janka, Szilágyi István, Papp Ilonka, Scheininger József, Tenczer Ödön, Burger Cecília, Danilovich József, Bloch Ignác, Fodor József, Waitzer Malvin, Rejtő Bernát, Wayond János, Burstyn Dénes, Hönig József, Fodor Zoltán, Koberaun Lajos, Kirzer József, Schwartz Sándor, Weisz Tivadar, Singer Béla, Fenyves Gyula, Vértés József, Kiss Sándor, Szépvölgyi Márk, Bauer Oszkár, Fodor Má-ria, Lanföldér Klára, Kecskés Dénes, Kecskés Endre, Né-meth Sándor, Kecskés György, Bergmann Géza, Kozma Gábor, Zala Jenő, Endresz Ferenc, Szántó Ferenc, Glöck Gyula, Binet Miklós, Kovalovszky Erzsébet, Láng Erzsébet, öz-v. Tajthy Józsefné, Schlanger Armin, Bakos Pál, dr. Ke-mény Filipp, Ferenc Emil, Schönstein Gyula, Fónagy Ist-ván, Weisz Mária, Haackl N., Kornfeld Rózi, Kemény Ilonka, Hausner Simon, Reisz József, Molnár Zoltán, Gyöngyösi Ilius, Gomba Gyuláné, Kármán Mátyas, Király Béla, Grünwald Valéria, Singer Dezső, Horváth Géza, Ká-dár Erzsébet, dr. Kende István, Beessel Aladár, Csikós Erzsébet, Hirschler Gyula, Sarang Ferenc, Gedai Ferenc, Adler Sándor, Jassor Sámuel, Molnár János, Farkas Er-zsébet, Grauen Ada, Gyöző Emil, Himmler Gyula, Bruck Zsigmond, Peterdy Gy., Neumann Dezső, Janauschek Jó-zsef, Tibor Gyula, Kálmán István, Szilágyi Sándor, Né-meth Ferenc, Kovács György, Ander Erzsébet, Fekete Irén, Spitzer Margit, Ujházi Ernő, Hajdu Gyula, Eisler Ila, Spitzer István, dr. Balkányi Kálmán, Bihari Katalin, Brück Riza, Horváth István, Polacsek József, Vadász Nelli, Donáth Izidorné, Frankl Bernát, Schwimmer Ignác, Nyulsi Rózi, Ranschburg Károly, Gyártás Zoltán, Róna Piroška, Kálmán Arnold, Somló Samu, Deutsch Sándor, Fodor Sándor, Moszteinik Mária, Kürthi Endre, Fábian Sándorné, Biró Imre, Schwarcz Béla, Márkus Aladár, Kardos József, Weisz Hermin, Stranzky M., Schanzer Béla, dr. Schanzer Pál, Sámuel Márton, Boros Vince, Sándor Imre, Kallós Sándor, Wohl Arnold, Somogyi Janka, Spitzer Aranka, Kis Mar-git, Kádár Kálmán, Vajk Sándor, Löwensohn Miksa, Ha-lász Zoltán, Erdős Olga, Sugár Manci, Spitz Sándor, Bokor Sándorné, Stern Sándorné, Kolovratnik Vilma, Hochberger Aranka, Békó Margit, Székely Erika, Steiner Hugó, Pauncz Dezső, dr. Antal Miksa, Schár Irma, Komlóssy Frida, Braun Boriska, Braun Margit, Feké Anna, Markó Pálné, Szaktor Böske, Rapszky Ilona, Sza-bados Böske, Gally János, Reisz Eva, Wandra Lajos, Köves Dezső, Vámos Imre, Teleki Gizella, Lerner Adolfné, Hanus Ferenc, Ehrlich Ernőné, Theisz Károly, Bészár-ményi Menyhért, Grünberger József, Wekerle Imre, Guttmann Amália, Theil Vilmosné, Ungár István, Lebo-vits Miksa, Mezel József, Kaik Lajos, Asztalos Mária, Schneider Hermin, Fenyves Béla, Weinberger Gyula, Stanosics Ödön, Kádár Gyula, Kereszties Jánosné, Kon-raff Erzsébet, Steiner Mór, Földi Margit, Weisz Ilona, Pintér Rózi, Grosz Olga, Mandl Emil, Gottesmann Endre, Fried Vilmos, Halász Lajos, Dénes Gusztáv, Berger Izidor, Szántó Endre, Vértés Antal, Farkas István, Szeller Fe-renc, Malni Ilonka, Blum Miksa, Pásztor Gyula, Weisz Ottó, Lenkey Márton, Sugár István, Klein Miklós, Geist Sámuel, Gábor János, Schwarcz Endre, Maitinszky Sán-dor, Farkas Imre, Sándor Kálmán, Graf Márton, Nobél Imre, Silberbach Józsefné, Singer Oszkár, Weisz Géza, Weisz Mátyas, Popper Lipót, Vámos Sándor, Steen Lili, Friedmann Lili, Bauer Ipolya, Berg Lajos, Táffer Béla, Szántó Leó, Révész Zoltán, Hoffer Milán, Mordmann Ká-roly, Krieger Sándor, Juhos Ferenc, Lukács Imre, Scharl Gyula, Kun Pál, Akos Imre, Szabó Imre, Wald-hauser Zoltán, Handler Géza, Pethő Ilona, Fűréri Gyula, Koós Pál, Nánay Elemérné, Ország Jolán, Reich Gyula, Jerzák István, Keszler József, Klein Mór, Kopecky Amália, Ligeti Margit, Milhoffer Kálmán, Nuszbaun Paula, Polák Slavkó, Schagrin Zoltán, Steinberger Elza, Steiner Béla, Székely Hugó, Viktora Ida, Weiland László, Erdős Béla, Zóbel Miklós, Strohm János, Weisz Béla, Diszberger Ilona, Gerhardt Dóra, Eigner Miksáné, László Jenő, Weisz Jenő, Kovács Zsigmond, Schillingler László, Frank László, Ries Ernő, Neu Ferenc, Willy Ru-dolf, Kellért Anna, Hofmann Ferenc, Freuder Kálmán, Dr. Turcsányi Oszkár, Gárdosi Géza, Vallentini László, Merschitz Antal, Lukács Etel, Margittai Lipótné, Hof-mann Rózi, Salzer Alfréd, Székely György, Hirschler Viktor, Polgár Erzsébet, Róna Hugó, Tachauer Erzsébet, „Trifolium” Keresk. és Kivitel. Rt., Lustig Henrik, Biezkó Sándor, Kmotrik Ferenc, Frankl Imre, Gombos Gyula, Forgó István, Kálmán A., Vajda Sándor, Bolti-zár Lőrinc, Czinner Szilárd, Sterk Imre, Révész Jenő, Teichner N., Singer Sándor, Herend István, Rosenberg és Oller, Fischl Salamon, Szentés Sándor, Berger Andor, Stern József, Stiglitz Agost, Halmos Ödön, Pucher Já-nosné, Kohn Janka, Heusz Gizi, Kovács Erzsébet, Papp Jenőné, Molnár Margit, Fáber Józsefné, Reiner Albertné, Stein Boriska, Weisz Jolán, Koronya Jolán, Hanesz Sán-dor, Scheuermann Rózi, Alexy Magda, Csillag Ferenc, Róth Mór, Kardos Gyuláné, Pfeifer Margit, Grünfeld Jenőné, Fleischmann Blanka, Zélinger Sándor, Szerda-helyi Sándor, Szerdahelyi Sándorné, Dóczy Gyula, Tar-ján Giza, Szakassits Árpád, Székely József, Marczievics Lajos, Geisler Artur, Waldmann Béla, Szűcs Kató, Esz-terhály Erzsébet, Göczy Irma, Klein Jolán, Schimkó Ottóné, Grosz Böske, Bálint Klára, Marczievics Miklós, Spary Mici, Bálint Aladár, Kruzzki József, Doró László, Grosz Bernát, Wohlstein Manó, Nemes Stef., Weisz Irén, Zellner Vilmos, Kerschbaumayer Irma, II. Kovács István, Szerdahelyi Jenőné, Fenyves Olga, Brunner Jó-zsef, Kovács István III., Richter Margit, Kiss Ferenc, Raab Ottóné, Weiszné, Breuer Böske, Sugár Pálné, Dr. Adler Jenőné, Szűcs József, Kramer Rózi, Jászai Jenő, Oreskovics Kornél, Marussy Ferenc, Elek Sándor, Varga Aladár, Klein Jenő, Barta Gáspár, Simonyi Sándor, Klein Margit, Wilhelm Ernő, Schäffer Sári, Balassa Károly,

Kardos Menyhért, Hegedüs György, Goldberger Mihály, Schulz Gyula, Földes Henrik, Erdős Artur, Murányi Elza, Fellegi Róza, Kadosa Károlyné, English Antónia, Roth Irma, Wilhelm Ferenc, Szigeti Dezső, Klek József, Steuermann Ede, Scherer Sándor, Beer Ferenc, Fried-mann Margit, Steiner Márkus, Gái és Neumayer, László Alice, Gulai Anna, Kovács Margit, Sóky Kálmán, Kú-vecs Ferenc, Schönwiesner Pál, Lemberger Piroška, Sau-bermann Irén, László Klári, Herzfeld Jenő, Holländer Irma, Bujdos András, Barnafy Konstantin, Segner Jó-zsef, Schneider Gusztáv, Szikotny Etus, Saal Mici, We-szely Eta, P. Nagy Mária, Spindler Vilmos, Holl Anna, Boromissa Jenőné, Ludvig Akos, Fritz István, Süss Mar-git, Stern Jakab, Keszler Árpád, Keszler Béla, Wencsis Juliska, Róna Irén, Kressányi Olga, Funck N., Bedő Adám, Tobik János, Hofmann Róza, Goitein Imre, Schön-feld Margit, Schmitzer József, Nagy Mária, Lantos Béla, Chrapek Mária, Borna Renée, Springer József, Rosenfeld Elza, Janosó Gyuláné, Stern József, Diamant Gábor, Wei-berger Sándor, Tarr Sándor, Stehmayer András, König Elkán, Müller Anna, Grosz Gusztáv, Millet Vilmos, Vá-mos Ernő, Goldberger Gyula, Fodor Gizi, Weil Béla, Pick Imre, Adorján Miklós, Márkus Mariska, Weisz Ferenc, Fleischmann Ernő, Steiner Renée, Fűzy Antal, Pók Jó-zsef, Altmann Teréz, Kármán Margit, Scheinowitz Nelly, Gedyul Lajos, Balkányi János, Szeszler Mór, Kornfeld Teréz, Kovács Béláné, Fekete Pál, Bartos Károly, Ba-zala Lajos, Deutsch Mihály, Kovács Józsefné, Reich Frida, Ewerling Sámuel, Áts Béla, Krausz Franciska, Ehrenfeld Zoltán, Liszauer Leó, Seemann Rudolf, Gaal József, Lórád Matild, Preker Erzsébet, Vészel László, Erzsébet, Dóra, Forrás József, Dr. Hajdu Sándor, Arak Dezső, Kaufmann Sándor, Epstein József, Brück Henrik, Polacsek Ferencné, Berger Erzsébet, Ballagi Janka, Kristóf Sándor, Szamek Manó, Fuchs Teri, Rákos Ödön, Halász Gyula, Raab Jenő, Boros Lajos, Spitzer Frigyes, Heller Béláné, Szili János, Gesztí György-cég, Leicht Olga, Kárácsányi Erzsébet, dr. Szilágyi Ferencné, Ehren-feld Jenőné, Seisz Emilné, Mittelmann Sámuel, Széll János, Pataky Lujza, Balogh Kálmán, Székely Ernő, Schönstein Dániel, Karger József, Spitz Béla, Kertész Emil, Forgács István, Till Rudolf, Keal Adél, Grünfeld Ilona, Révész Győző, Bertrand Antal, Zushlag Vilmos, Weisz Sándor, Mudinis Béla, Schlesinger Dezsóné, öz-v. Hofmann Emilné, Sebők Béla, Spitzer Manó, Kemény Sámuel, Knöpfel Sándorné, Bodor Sándorné, Berta Kál-máné, Munk Margit, Lovas Magda, Dr. Hofmann Dezső, Lándori Károly, Guttmann és Fekete, Jánki Béla, Pola-csek József, Brück Riza, Nádor Jenő, Grosz N., Donáth N., Hamó N. A. K., Kardos Imre, Bihary K., Neumann Hugó, Pauncz Dezső, Babos Elza, Granitz Sándor, Kovács Ernő, Hecht Lili, Fábian Jolán, Kux Olga, Pfeifer Anny, Mórocz Ilonka, Kovács Hilda, Berend László, Friedlich Lajos, Schönmann Tivadar, Grosz Dezső, Kohn Ottóné, Krausz Ferenc, Heinrich Emil, Löry Mártha, Biringer Géza, Czitrom Tibor, Meisl Aladár, Meisl Janka, Frankl Richard, Fischer Miksa, Hermann Frigyes, Popper Vik-torné.

HIREK

Halálozás. Steiner I. Armin kartársunkat, a Pintér és Molnár-cég tisztviselőjét, súlyos csapás érte. Múlt hó 17-én hosszas szenvedés után elhunyt felesége. Fájdalmában osztozunk.

A Gyufaárúsító Rt. tisztviselői 400.000 ko-ronát adtak az álsánelküli kartársak részére, amit ezton is halásán köszön a vezetőség.

Májusi turaink: 3-án: Békásmegyér-Ezüst-hegy, Kevély-Tubinkut, Gyopár-menedékház, Pomáz. Találkozás reggel 7/7 órakor a Pálffy-téren.

10-én: Hármashatárhegy-Csucshegy BTE me-nedékház. Találkozás reggel 8 órakor az Ujlaki templomnál.

10-én: Kamaraerdő, az esperantisták monstre-kiindulásához csatlakozás. Találkozás reggel 8 órakor a Gellért-téren.

17-én: Csillaghegy-Ezüsthegy-Budakalász. Ta-lálkozás reggel 7/7 órakor a Pálffy-téren.

17-én: Gódi források. Találkozás reggel 6 óra-kor a Nyugati pályaudvar III. osztályú váró-teremben.

24-én: Hívvölgy-Gémeskut. Találkozás reg-gel 7 órakor a Berlini-téren.

24-én: Pálvölgy-Guggerhegy-Gémeskut. Talál-kozás reggel 7/8 órakor az Ujlaki templomnál.

24-én: Rózsadomb-Gémeskut. Találkozás reg-gel 7/8 órakor a Margithid budai hídfőnél.

30-31-június 1-én: Kirándulás a Börzsönyi hegyekbe. Részletek a Szövetség helyiségében. Csak jó gyaloglók részére.

A Beszerzési Csoport közleményei. (Helyiség: IV. Eskü-tér 5. I. 3. Nyitva naponta délután 5-7/9-ig.) A beszerzési csoport kiárúsítása nagy mértékben előrehaladt. A még raktáron lévő árut május 12-ikéig bezárólag beszerzési áron átlul kiárúsítjuk. Nagy választék van még nyakkendőben, amelyeknél az árakból kész-pénzfizetésnél 25% kedvezményt nyújtunk.

A kedvezményes könyvárúsítást az új helyi-ségben is folytatjuk.